

Кузьміч Т. О.*

«СРОДНА ПРАЦЯ» ПРОФЕСОРА ГАЛИНИ САГАЧ

У далекому 1947 році, 22 лютого, у селі Лісники Києво-Святошинського району Київської області в сім'ї педагогів, священнослужителів у кількох поколіннях народилася дівчинка, яка стала співачкою українського золотослова – Галина Сагач. Доля, яку вона обрала, осіяна невтомною, по-сковородинськи «сродною працею» в ім'я рідної України.

Сім'я, у якій виховувалася Галина, передала їй у спадок не матеріальне багатство, а Божий дар любові до слова, літератури, поезії, красномовства, музики. Юна Галина завжди прагнула знань і мудрості, а тому вчилася завжди лише на «відмінно». Знання і досвід, набуті в шкільні та студентські роки, потрібно було доповнити і примножити науковою роботою, культурно-просвітницькою діяльністю в Київському державному університеті імені Тараса Шевченка.

У 1977 р. успішно захистила кандидатську, у 1993 р. – блискучо захистила першу в Незалежній Україні докторську дисертацію з риторики. У 2012 р. – докторську дисертацію за спеціальністю «теологія».

Галина Михайлівна Сагач – відомий науковець, перший у Незалежній Україні доктор наук із риторики. Вона – дійсний член академії наук Вищої освіти України, академік Міжнародної академії богословських наук. Є почесним доктором Національного університету «Острозька академія», професором КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти». Обіймала посаду першого проректора Київського інституту соціокультурних зв'язків ім. Святої княгині Ольги, є членом правління Українського фонду культури, членом Національної спілки журналістів України. Пройшла стажування у 30 країнах світу, зокрема, в Англії, Данії, Польщі, Росії, Білорусі тощо.

Особливо ж розкрився талант Галини Сагач як оратора-красномовця і риторки – теоретика ораторського мистецтва. Сакральне Десятикнижжя Галини Сагач – це духовний подвиг, який складається із пророчого погляду на життя, із любові серця й таланту пера. Це духовна вежа талановитої письменниці, матері нової риторики, красномовства XXI століття, лауреата премії Фонду Тараса Шевченка, Лауреата освітнянської премії «Малиновий дзвін душі».

Життєве кредо Галини Михайлівни – «Серце віддаю Богу і народу». Божий Хрест став її компасом, дороговказом, надійною конструкцією її буття. Академік Міжнародної академії богословських наук, доктор теології, християнська просвітниця, православна прочанка відвідує святі міста, яка окрашує їх своїм рідкісним словом, своїми блискучими виступами: це і давній Херсонес, і дивовижне Закарпаття, священні міста для християн

* © Кузьміч Т. О.

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

– Свято-Миколаївський храм на Одещині, це славетний Загорськ-Сергіїв Посад, це Саров і Дівеєве. Як невтомна мандрівниця, вона здійснила паломництво на Святу землю, трепетно торкнулася Гробу Господнього, запалила пук свічок від Благодатного вогню й помістила свічечку неземного, священного й неопалимого вогника в лампаду свого серця на все життя. Відвідала чудодійне місто Люрд у Франції, де з'явилася Діва Марія; місто Бар в Італії, де почивають святі мощі Миколи Чудотворця.

«Благодатний вогонь» – ключові слова у творчості Галини Сагач. Саме Благодатним вогнем будо наповнене глибоке й промовисте слово про датського генія М. Грундтвіга, за що освітяни Данії коронували златоуста Галину Сагач у 2002 році званням «Міс світу».

Християнський погляд доктора теології, по-новому відкрив для нас постать Григорія Сковороди. У Книзі-молитовнику «Благословенний Григорій Сковорода» любов до українського Златоуста ллється через край.

Упродовж багатьох років Галина Михайлівна активно займається духовно-просвітницькою діяльністю, талановито пропагуючи феномен життя і творчості Святої рівноапостольної великої княгині Ольги, Тараса Шевченка та інших велетів Духу і Слова. Справді незорим є поле діяльності професора Сагач. Вона успішно читає лекції не тільки керівникам шкіл, педагогам, а й милосердно працює на волонтерських засадах у колоніях, в'язницях, інтернатах-сиротинцях, притулках для людей старшого віку та інвалідів, із творчою та мистецькою інтелігенцією України та за її межами.

Її духовні наставники – Павло Тичина, Максим Рильський, Ліна Костенко, Микола Вінграновський, Сергій Кримський, Михайло Сікорський, Борис Олійник, Володимир Стадниченко – окриляють невтомну трудівницю до вічної роботи з розбудови духовної, сковородинської України.

А десять книг кольору небесної блакиті – це її духовний п'єдестал, її десятина Богу. І сьогодні професор Галина Михайлівна Сагач невтомно продовжує свою «сродну працю»: збагачує рідну Україну, її народ своїм мудрим золотом слів'ям.

Моїсеєв С. О.*

НЕЗГАСАЮЧЕ ПОЛУМ'Я СЛОВА БЕРЕГІНИ УКРАЇНСЬКОГО КРАСНОМОВСТВА

2017 рік для колективу кафедри теорії і методики виховання Комунального вищого навчального закладу «Херсонська академія неперервної освіти» багатий на знаменні події. Але серед них особливе місце посідають два ювілеї професора Галини Михайлівни Сагач, яка в лютому готується святкувати 70-річчя з Дня Народження, а у вересні – десятиріччя відданого служіння освітянам України та області на кафедрі теорії

* © Моїсеєв С. О.